DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
W KATOWICACH.

Nr 5. | Katowice, dnia 28 kwietnia 1938 r. | Rok VI.

TREŚĆ:

POCZTA.

60.

Ulgowe opłaty pocztowe.

Śladem zarządzenia zamieszczonego w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 4 z 1938 r. poz. 47 zawiadamia się w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 600/2/38 z dn. 15.IV 1938 r., że również przyznane ulgi z terminem obowiązywania do dnia 31.III br. (Macierz Szkolna w Gdańsku oraz Fundusz Pracy) straciły moc obowiązującą.

Natomiast pozostają nadal w mocy zarządzenia Ministerstwa P. i T. przyznające specjalne opłaty pocztowe:

1) Państwowym Zakładom Tele i Radiotechnicznym w odniesieniu do paczek ze sprzętem detefonowym (tut. zarządzenie № 503 z 1933 r. oraz okólnik № 80 z 1936 r. poz. 474) — do odwołania.

2) Reklamie Pocztowej i jej oddziałom w Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu, Bydgoszczy, Toruniu i Katowicach (do dnia 30 czerwca br.) zarządzenia w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 6 z 1937 r., poz. 34, Nr. 10 z 1937 r. poz. 63 i № 14 z 1937 r. poz. 97.

3) oraz firmom handlowym w Gdyni „Bananas", „Banan Import", „Polskie T-wo dla Handlu Bananami", „Gdyński Import Owoców Południowych — Arnold Turkus" i „Dom Przemysłowo-Handlowy — Józef Felter" — (do odwołania) w odniesieniu do paczek z bananami.

Z wyłączeniem zatem instytucyj, wymienionych w poprzednim ustępie — wszystkie inne instytucje, korzystające dotychczas z ulgowych opłat pocztowych terminowo czy beztermiowo, winny z dniem 1 kwietnia br. opłacać przesyłki według stawek przewidzianych w obowiązującej taryfie pocztowej i nadawać je zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie należy zatem przyjmować zwykłych przesyłek listowych, opłacanych znaczkami na podstawie książki nadawczej (arkusza nadawczego).

Równocześnie znosi się zarządzenia zawarte w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 17 z 1937 r., poz. 124 i № 18 z 1937 r. poz. 131, oraz na stronie 11 zestawienia dołączonego do wytycznych o prowadzeniu statystyki p. t. i t. № OOg. 2110 z 22 XI 1937 r., nakładające na placówki pocztowe obowiązek przedstawiania tu kwartalnych wykazów przesyłek nadawanych za opłatą ulgową.

№ PP. 410 z dnia 25 kwietnia 1938 r.

61.

Pełnomocnictwa Pocztowe.

Pełnomocnictwa pocztowe władz i urzędów samorządu terytorialnego są wolne od opłaty pocztowej.

Zauważono, że placówki pocztowe niejednokrotnie żądają od władz i urzędów samorządu terytorialnego uiszczenia taryfowej opłaty pocztowej za składane przez nie pełnomocnictwa pocztowe. Wprawdzie § 235 ust. 2 ordynacji pocztowej wymienia tylko pełnomocnictwa władz i urzędów państwowych, cywilnych i wojskowych, jako wolne od opłaty pocztowej, to jednak Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło zarządzeniami: № 3244/8 z dnia 5.IX. 1931r., № 1368/8 z dnia 15.IX 1931 r. i 3351/8 z dnia 15. IX. 1931 r. podanymi do wiadomości placówkom tut. zarządzeniami luźnymi: Ldz. 5/4978 z dnia 8. IX. 1931 r., Ldz: 5/5154 z dnia 16. IX. 1931 r. i Ldz: 5/5162 z dnia 17. IX. 1931 r., że wolne są od omawianej opłaty również pełnomocnictwa władz i urzędów samorządu terytorialnego.

Placówki pocztowe żądają przeto w tego rodzaju przypadkach opłaty niesłusznie, ponieważ na podstawie wyżej przytoczonych zarządzeń nie uzupełniły sobie odpowiednio ordynacji pocztowej. Dlatego powyższe należy obecnie dodatkowo uczynić i zaniechać żądania opłat za pełnomocnictwa władz i urzędów samorządu terytorialnego.

№ PP. 81 z dnia 16 kwietnia 1938 r.

62.

Przesyłki zbiorowe.

Od dnia 1.IV. 1938 r. nie wolno gminom w tut. okręgu przyjmować żadnych pism do doręczania przez posłańców gminnych.

W związku z postanowieniami ustawy z dnia 11/I. br. o doręczaniu pism urzędowych przez gminy (Dz. U. M. P. i T. № 6, poz. 18), a stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 105/6 z dnia 23/III. br. (okólnik № 3/38), skreśla się końcowe ustępy począwszy od 9-go, a mianowicie od słów „Odmienne zagadnienie", w tut. zarządzeniu, zamieszczonym w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 6 z 1936 r., poz. 55 i w miejsce ich wstawia następujące postanowienia:

„Począwszy od dnia 1 kwietnia 1938 r. doręczanie pism urzędowych przez gminy powinno mieć miejsce tylko w tych miejscowościach, w których nie ma zaprowadzonej pocztowej służby doręczeń. Tym samym wysyłanie przesyłek zbiorowych. nadawanych przez władze i urzędy państwowe i samorządowe, przez Państwowy Bank Rolny i jego oddziały, oraz przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, dopuszcza się jedynie pod adresem tych zarządów gmin, wójtów i sołtysów, którzy (które) mają siedzibę w miejscowościach nie objętych pocztową służbą doręczeń (służbą listonosza wiejskiego). W miarę rozszerzania służby listonosza wiejskiego powinno nastąpić odpowiednie dalsze ograniczanie wysyłania przesyłek zbiorowych do gmin".

Ponieważ wszystkie miejscowości w tut. okręgu już są objęte pocztową służbą doręczeń, dlatego odstępowanie gminom w tut. okręgu jakichkolwiek pism (przesyłek pojedyńczych, lub zbiorowych, tak prywatnych, jak i urzędowych) jest od dnia 1/IV. br. niedopuszczalne.

W związku z powyższym ulegnie równocześnie skreśleniu także 2-gi ustęp tut. zarządzenia, zamieszczonego w Dz. Zarz. DOP i T. № 11 z 1936 r., poz. 87.

№ PP. 42 z dnia 9 kwietnia 1938 r.

63.

Zlecenia pocztowe Centrali P. K. O. i jej Oddziałów.

Przypomina się, że w myśl umowy zawartej pomiędzy Ministerstwem Poczt i Telegrafów a Pocztową Kasą Oszczędności w Warszawie w dniu 11 sierpnia 1932 r. w sprawie inkasa weksli. Pocztowa Kasa Oszczędności zobowiązała się oddawać Zarządowi Pocztowemu do załatwiania otrzymane od klientów do inkasa wszystkie te weksle i dokumenty wierzytelnościowe, które w ramach przepisów zleceniowych mogą być przez urzędy poczto-

we inkasowane i protestowane, z wyjątkiem płatnych w miejscowościach, gdzie znajdują się Oddziały P. K. O.

Opłaty taryfowe za nadane listy zleceniowe (§ 151 ordynacji pocztowej II P. 3) oraz taryfowe opłaty za przekazanie kwot zleceniowych (§ 316 pkt. 3 ust. 2-gi ordynacji pocztowej II P. 3) P. K. O. będzie uiszczać ryczałtem.

Ilość dokumentów wierzytelnościowych, dopuszczalna do przesyłki w jednym liście zleceniowym od 1 do 5 sztuk (§ 139 pkt. 4 ordynacji pocztowej II P. 3) dla Centrali P.K.O. i jej Oddziałów została zwiększona do 10 dokumentów.

Wszelkie reklamacje, wypływające z inkasa weksli, a mające charakter usterek, skierowane przez P.K.O. do urzędów pocztowych, jako zbiornic, nie podlegają opłacie reklamacyjnej.

Żądania zwrotu lub zmiany adresu, wysyłane do urzędów pocztowych przed wykonaniem zlecenia, opłacane będą przez P.K.O. w wysokości należności za polecenie.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym aby:

a) nie kwestionowały nie opłaconych zleceń pocztowych, nadawanych przez Centralę P. K. O. i jej Oddziały. Przesyłki te winny być obliczane w czasie wyznaczonym dla ustalenia ryczałtu za nadane przez P.K.O. zwykłe i polecone przesyłki listowe.

b) nie potrącały z zainkasowanej kwoty zlecenia opłaty taryfowej za przekazanie zainkasowanej kwoty zleceniowej.

c) nie kwestionowały, nadanych przez Centralę P.K.O. i jej Oddziały listów zleceniowych, zawierających od 1 do 10 dokumentów wierzytelnościowych. Spis dokumentów wierzytelnościowych P. K. O. będzie wykonywała we własnym zakresie i dołączała do zleceń pocztowych.

d) nie kwestionowały i załatwiały bez żadnych przeszkód nieopłacone reklamacje P. K. O. wypływające z inkasa weksli a mające charakter usterek w tym dziale służby. Reklamacje dotyczące żądania zwrotu lub zmiany adresu, wysyłane do urzędów i agencji pocztowych przed wykonaniem zlecenia P.K.O. winne opłacać w wysokości należności za polecenie.

Zarządzenie to dotyczy wyłącznie zleceń pocztowych, nadawanych przez Centralę P.K.O. i jej Oddziały. Wszelkie inne zlecenia pocztowe mają urzędy i agencje pocztowe załatwiać ściśle w myśl obowiązujących przepisów o zleceniach pocztowych.

W przypadku jeżeli dołączony do listu zleceniowego Pocztowej Kasy Oszczędności czteroodcinkowy blankiet nadawczy P. K. O. zaginie, zostanie uszkodzony lub zepsuty, mają urzędy i agencje pocztowe zastąpić go takimże czteroodcinkowym blankietem nadawczym bez numeru konta. Blankietów tych dostarczy P. K. O. bezpłatnie urzędom i agencjom pocztowym w odpowiedniej ilości za pośrednictwem Składu materiałów pocztowych.

Niezależnie od tego zarządza się, aby urzędy i agencje pocztowe w przypadku jeżeli kwota pobrania (§ 134 i 135 ordynacji pocztowej) przekazana jest za pomocą blankietu nadawczego P. K. O., w wykazach dziennych wkładek w odnośnej pozycji wpisu w rubryce „Nazwisko wpłacającego", niezależnie od nazwiska wpisywały także słowo „pobranie" dla odróżnienia wpłaty pobrania od innych wpłat czekowych P. K. O.

№ PRP. 50 z dnia 19 kwietnia 1938 r.

„CZY PROPAGUJESZ NADAL ZLECENIA INKASOWE?".

TELEGRAF i TELEFON.

64.

Ruch fototelegraficzny z Argentyną, Stanami Zjednoczonymi A. P. i Holandią.

Z dniem 1 marca rb. wprowadzono wymianę fototelegramów między Polską a Argentyną (Buenos Aires) i Stanami Zjednoczonymi A. P. (N. York) na warunkach ogólnie obowiązujących w obrocie europejskim. Wymiana tych fototelegramów odbywa się via Warszawa—Berlin.

Opłaty ustalono jak następuje:

a) Argentyna: opłata za obraz o powierzchni do 100 cm² . . . . . . 146 40 fr. zł
i za każdy dalszy cm² . . . 1.46,40 fr. zł

b) Stany Zjednoczone A.P.: opłata za obraz o powierzchni do 150 cm^2 . . . . 299.10 fr. zł
i za każdy dalszy cm^2 . . 1.99,40 fr. zł

W obrocie z Holandią wprowadza się wymianę fototelegramów między stacjami Warszawą i Amsterdamem na warunkach obowiązujących w ruchu z Niemcami.

Opłaty dla tych fototelegramów ustalone zostały w następującej wysokości:

za obraz o powierzchni do 120 cm^2 . . 32.89 fr. zł
„ „ „ „ ponad 120 do 234 cm^2 42.46 fr. zł

№ TE. 110 z dnia 14 kwietnia 1938 r.

65.

Wyjaśnienia do taryfy telegraficznej i telefonicznej.

I. Taryfa telegraficzna:

1) W taryfie celowo nie podano dodatkowej opłaty „za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym“. Skreślenie w taryfie omawianej opłaty nie zwalnia jednak organów przedsiębiorstwa od obowiązku poczynienia wszelkich możliwych starań, aby nadeszły telegram nawet z adresem niedokładnym usiłować doręczyć adresatowi.

Postanowienia § 120 ordynacji telegraficznej IV. Tg 2 nie zwalniają funkcjonariuszów przedsiębiorstwa od obowiązku usiłowania doręczenia telegramu z adresem niedokładnym, gdyż mówią tylko, jak należy postąpić z telegramem, który mimo starań nie został doręczony.

2) Pokwitowanie na nadany telegram wydaje się bezpłatnie nadawcy, gdy zażąda tego bezpośrednio przy nadawaniu telegramu. O ile natomiast zażąda później wydania pokwitowania na nadany telegram, tj. gdy nadany telegram już odtelegrafowano, wtedy należy postąpić w-g poz. 32 taryfy telegraficznej.

II. Taryfa telefoniczna.

1) Postanowienia zawarte w poz. 6 taryfy telefonicznej mają zastosowanie tak do abonentów przyłączonych do central automatycznych jak i do central ręcznych. W wypadku więc gdy abonent został przyłączony do centrali z taryfą licznikową z pominięciem właściwej najbliższej centrali, opłatę za każdy kilometr odległości należy obliczyć mu zależnie od kategorii abonamentu do której byłaby jego stacja abonentowa zaliczona, gdyby był przyłączony do centrali z taryfą ryczałtową;

2) Za rozmowy okręgowe z wezwaniem do rozmównicy osoby nieabonującej telefonu, a zamieszkałej w miejscowym obszarze doręczeń, należy pobierać opłatę 10 gr za przyjęcie zamówienia z wezwaniem (analogicznie jak w poz. 8 pkt. 3 taryfy);

3) Przy rozmowie z uprzedzeniem w wypadku, gdy wezwana stacja telef. na wywołanie centrali z góry oświadcza, że osoby określonej w zamówieniu nie uprzedzi o rozmowie lub nie wezwie — należy pobierać opłatę analogicznie jak w poz. 11 pkt. a;

4) Wypadek, gdy zamawiający rozmowę w chwili wywołania go do przeprowadzenia rozmowy przez własną centralę, z rozmowy zrezygnuje, należy traktować według postanowień § 42 ust. 5 ordynacji telef. t. j. tak, jak gdyby na wezwanie do rozmowy nie odpowiedział. Takie ujęcie sprawy w stosunku do abonenta zamawiającego rozmowę jest uzasadnione, gdyż mógł o ile to była rozmowa z numeru do numeru, przed wezwaniem go do rozmowy zamówienie skreślić bezpłatnie, a o ile to była rozmowa z uprzedzeniem z wezwaniem lub na z góry oznaczoną godzinę i o ile skreśliłby zamówienie to, zapłaciłby tylko część opłat zależnie od wypadku, według poz. 11 taryfy telefon. punkty a, b, c, lub d. Skoro tego nie uczynił i spowodował przygotowanie rozmowy, a tym samym zajęcie obwodu, a rozmowa nie dochodzi do skutku, nie z winy osób innych lub wypadków niezależnych od niego, a jedynie z jego własnej winy — pobranie opłat za 3-minutową rozmowę jest uzasadnione.

5) Poz. 21 Taryfy telef. nie zawiera stawek instalacyjnych dla aparatów kontrolnych, konferencyjnych, dyrektorskich i sekretarskich, gdyż zapotrzebowanie ze strony klienteli na tego rodzaju urządzenia są bardzo rzadkie i ustalenie przeciętnych kosztów instalacyjnych z uwagi na indywidualny charakter tych urządzeń jest trudne. W wypadku więc zgłoszeń ze strony abonentów na wymienione urządzenia należy składać oferty sporządzone na podstawie poz. 26 taryfy telef. (koszty własne). Wymiar opłat należy uprzednio przedstawić Dyrekcji do zatwierdzenia.

6) przy instalowaniu aparatów szeregowych należy pobierać opłaty instalacyjne wg. poz. 21 ust. I pkt. k w brzmieniu ustalonym w Dz. Taryf. № 11 z 1937 roku poz. 15;

7) Przy zakładaniu aparatów telef. dodatkowych w innym budynku na tej samej

posesji (poz. 21 lit. j pkt. 4) w wypadkach, gdy istnieje zapasowa linia zewnętrzna, którą można wykorzystać do połączenia z aparatem dodatkowym, można udzielić klientom zniżek do opłat za linie ustalonych w poz. 21 lit. j pkt. 4. Zniżek tych należy udzielać według wytycznych ustalonych dla opłat wstępnych (poz. 20 taryfy telef.))

8) Opłatę podaną w poz. 23 (1) lit. d zdanie drugie — (po 10 zł za każde rozpoczęte 100 m linii zewnętrznej, jeżeli aparat końcowy lub główny przenosi się do strefy II, należy pobierać tylko za odcinek poza strefą pierwszą.

№ TE 455 z dnia 5 kwietnia 1938 r.

66.

Opłaty za rozmowy telefoniczne Junackich Hufców Pracy oraz za czasowe włączanie ich sieci polowych do central telefonicznych p. p. „P. P. T. i T."

Urzędowe rozmowy telefoniczne międzymiastowe prowadzone przez Komendę Główną, Komendy Okręgowe oraz Komendy Oddziałów Junackich Hufców Pracy należy uważać za rozmowy wojskowe i obliczać za nie opłaty wg. stawek ustalonych dla rozmów telefonicznych prowadzonych przez władze wojskowe, a podanych w taryfie wojskowej rozesłanej przy piśmie № TE. 210 z dnia 26 marca br. Poza tym komendanci batalionów i samodzielnych kompanii Junackich Hufców Pracy są upoważnieni na czas przebywania oddziałów J. H. P. w terenie na robotach publicznych włączać własne sieci polowe do najbliższych central telefonicznych P. P. T. i T. systemu M. B. bez uiszczania opłat wstępnych i instalacyjnych za dołączenie.

Dołączanie wymienionych sieci winno odbywać się każdorazowo pod nadzorem i przy udziale pracownika teletechnicznego, delegowanego przez właściwy Rejonowy Urząd Telefoniczno - Telegraficzny wzgl. Obwodowy urząd p. t. Z tytułu usług za świadczenia P. P. T. i T. Junackie Hufce Pracy są obowiązane uiszczać za cały czas włączenia swych sieci do central P.P.T. i T. opłaty abonamentowe oraz za rozmowy międzymiastowe wg. zasad wymienionej wyżej taryfy wojskowej.

Równocześnie unieważnia się zarządzenia zamieszczone w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 15 z 1937 r. poz. 112.

№ TE. 210 z dnia 25 kwietnia 1938 r.

ADMINISTRACJA.

67.

Składki członkowskie.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło na potrącanie z miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia) pracowników składek zadeklarowanych przez nich na rzecz następujących związków lub stowarzyszeń:

1. P. P. W. . . . . 1 zł
2. Związek Pracowników Telet. . . 3 „
3. „ „ P.T. i T.R.P. 2 „ 70 gr
4. „ Niższych Pracowników P. T. i T. R. P. . . . . 4 „ 00 „
5. L. O. P. P. . . . . 0 „ 50 „
6. L. M. i K. w wysokości zadeklarowanej przez pracownika.
7. Fundusz Opieki nad Dzieckiem w wysokości zadeklarowanej przez pracownika.
8. Związek Legionistów Polskich w wysokości zadeklarowanej przez pracownika.

Poza wymienionymi składkami zabrania się dokonywać jakichkolwiek potrąceń z uposażeń (wynagrodzeń) pracowników bez uzyskania zgody Dyrekcji.

№ OOg. 40 z dnia 15. IV. 1938 r.

68.

Koszty podróży służbowych.

W związku z postanowieniami § 12 ust. 4 zarządzenia Pana Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28.VII 1936 r. (Dz. U. M. P. i T. № 17 poz. 41) w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów wyjaśnia się, że przy przejazdach służbowych między miejscowościami połączonymi komunikacją tramwajową pracownicy P. P. T. T. mają używać wyłącznie tego środka lokomocji i zaliczać tylko koszty biletu tramwajowego — bez ryczałtu na dojazd do (z) przystanku — gdyż w tym wypadku koszt biletu tramwajowego (bez ryczałtu) jest niższy od sumy kosztów biletu kolejowego i ryczałtu na dojazd do (z) dworca kolejowego.

Powyższego należy ściśle przestrzegać przy sporządzaniu rachunków kosztów podróży.

№ OOrg. 109 z dnia 24 kwietnia 1938 r.

69.

Instrukcja Organizacyjna służby listonosza wiejskiego.

I

Służba listonosza wiejskiego jest jednym z działów służby p. p. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Polega ona na doręczaniu i przyjmowaniu przez listonosza wiejskiego przesyłek, kwot pieniężnych do wysokości 200 (dwustu) złotych zarówno na przekazy pocztowe jak i P.K.O., na sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych oraz na wykonywaniu innych czynności przewidzianych obowiązującymi przepisami w zamiejscowych obszarach pocztowych jednostek eksploatacyjnych.

Służba ta została wprowadzona, aby zapewnić klienteli zamieszkałej w zamiejscowych obszarach pocztowych należytą obsługę pod względem pocztowo-telekomunikacyjnym.

Zakres działania służby listonosza wiejskiego normują postanowienia §§ 6, 166—169, 171 i 212 Ordynacji pocztowej II. P. 3. §§ 2 pkt. 1, 42, 44 i 71 B. pkt. 4 a, b — Przepisów ruchu II. P. 4 , przepisy zaś wykonawcze mieszczą się w części I i II Przepisów służbowych dla doręczycieli i listonoszów wiejskich I A 8, uzupełnionych zarządzeniami, ogłoszonymi w Dz. Urz. № 19/32 poz. 149, 20/33 poz. 89, 4/37 poz. 8, 5/37 poz. 13, 11/37 poz. 20 i 6/38 poz. 21.

II

Służba listonosza wiejskiego obejmuje zamiejscowy obszar pocztowy urzędu lub agencji, ustalony przez obwodowy urząd pocztowy lub pocztowo-telekomunikacyjny.

Zamiejscowy obszar pocztowy może być podzielony zależnie od rozległości, terenu, ilości mieszkańców, ilości osiedli, zwartości zabudowań — na jeden lub więcej rejonów.

Rejony winny być tak ustalone, aby doręczanie rozpoczynało się jak najszybciej i odbywało się bez żadnej straty czasu.

Częstość obsługi rejonu ustala Dyrekcja na wniosek kierownika danej jednostki eksploatacyjnej, zaaprobowany przez urząd obwodowy.

Wyjście na rejon listonosza wiejskiego winno nastąpić w godzinach rannych, o ile możności zaraz po rozpoczęciu godzin służbowych przez jednostkę eksploatacyjną — jednak tak, aby przesyłki nadeszłe ranną pocztą zostały zabrane na rejon.

Kierunek chodu listonosza wiejskiego powinien być z góry ustalony i zatwierdzony przez naczelnika urzędu obwodowego. Kierunek chodu może być stały albo zmienny.

Stały polega na tym, iż obchód rejonu rozpoczyna się zawsze od jednego i tego samego miejsca, ciągnie się wzdłuż tej samej trasy i kończy się stale na tym samym miejscu.

Kierownikowi jednostki eksploatacyjnej wolno zmienić z ważnych i uzasadnionych przyczyn kierunek chodu; zmiana na dłuższy okres — winna być zatwierdzona przez urząd obwodowy.

O zmianie kierunku chodu należy uprzedzić mieszkańców zamiejscowego obszaru pocztowego. W czasie chodu nie wolno listonoszowi wiejskiemu zmieniać trasy chodu, choćby dla mieszkańców jakiegoś osiedla, grupy domów, nie miał żadnej przesyłki do doręczenia, bowiem mieszkańcy danego osiedla mogą zechcieć nadać przesyłki pocztowe.

W celu sprawnego doręczania i umożliwienia klienteli nadawania przesyłek, mogą być ustalone w porozumieniu z zarządem gminy (gromady) czas oraz punkty zatrzymywania się listonosza wiejskiego. Wejście do danej miejscowości oraz przejście przez nią sygnalizuje listonosz wiejski głośnymi sygnałami na trąbce, dawanymi na poszczególnych odcinkach drogi tak często, by wszystkie punkty danej miejscowości były powiadomione o jego obecności.

W celu wykonywania nadzoru nad listonoszami wiejskimi oraz ze względu na równomierne obciążenie pracą listonoszy — należy co miesiąc przeprowadzać zmianę obsługi rejonów.

Każda jednostka eksploatacyjna ma posiadać analogicznie jak przy rejonach miejscowych szkice rejonów listonosza wiejskiego.

Szkice te winny być sporządzone w wymiarze 1: 25000. Na szkicach tych należy oznaczyć graficznie granice rejonów, kierunek chodu listonosza wiejskiego, drogę jaką przechodzi, przez jaki teren, odległości poszczególnych punktów od siebie i t. p.

Na każdym szkicu należy umieścić uwagi co do ilości mieszkańców, domów, skrzynek, punktów sprzedaży znaczków, powierzchni w metrach kwadratowych i t. p.

Szkice winny być sporządzone w 3-ch egzemplarzach i przesłane urzędowi obwodowemu do zatwierdzenia. Urząd obwodowy

jeden egzemplarz szkicu przedstawia Dyrekcji, drugi zatrzymuje u siebie, a trzeci odsyła do jednostki eksploatacyjnej.

Szkice winny być tak sporządzane, by obejmowały cały obszar należący do danej jednostki eksploatacyjnej, a więc i obszar miejscowy i cały obszar zamiejscowy należący do danej jednostki eksploatacyjnej.

III

Każdy listonosz wiejski powinien posiadać w służbie księgę przyjęć listonosza wiejskiego, ołówek chemiczny i kalkę, książeczkę doręczonych uwiadomień, bloczek do przyjmowania zamówień na prenumeratę czasopism, zapas znaczków pocztowych i druków płatnych, teczkę do przechowania znaczków, wyciąg z księgi pełnomocnictw, wyciąg z taryfy, torbę, trąbkę sygnałową, pelerynę nieprzemakalną, krótką broń palną, rower z ew. bagażnikiem do przewożenia paczek.

Listonosze wiejscy o ile są pracownikami P. P. T. T. stałymi, prowizorycznymi lub kontraktowymi z umowami o pracę na czas nieokreślony otrzymują pełne umundurowanie według postanowień zawartych w rozdziale XX przepisów służbowych IX. G. 1 §§ 124—139. Listonosze wiejscy (posłańcy) agencji pełniący służbę w miejscowościach letniskowych i uzdrowiskowych otrzymują również — bez względu na charakter stosunku służbowego — pełne umundurowanie na warunkach podanych w zarządzeniu № AG. 1000 z dnia 19. III. 38 r. (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 4 poz. 55). Wszyscy inni otrzymują tylko czapki, stanowiące własność p. p. P.P.T.T.

Krótką broń palną, otrzymują ci listonosze wiejscy, którzy obsługują rejony zagrożone pod względem bezpieczeństwa.

Rower przystosowany o ile możności do przewożenia paczek, winien stanowić własność listonosza. Za używanie własnego roweru przy obsłudze rejonu — może być przyznawany ryczałt w wysokości ustalonej przez Ministerstwo P. i T.

Po powrocie z rejonu wszystkie przedmioty z wyjątkiem przedmiotów umundurowania, pozostawiają listonosze wiejscy w urzędach (agencjach).

IV

Listonosz wiejski wykonuje swą służbę na tych samych zasadach co inni doręczyciele.

Co należy do obowiązków listonosza wiejskiego określają powołane w rozdz. I ustęp 5 przepisy, i inne, które zostaną wydane; z przepisami tymi muszą listonosze wiejscy być jak najlepiej zaznajomieni.

W razie jakichkolwiek wątpliwości — listonosze wiejscy mają informować się u kierowników jednostek ekspl. względnie wyznaczonych do tego pracowników, którzy są obowiązani do udzielania im wszelkich wyjaśnień.

Listonosze wiejscy mają starać się oto, aby przesyłki były jak najszybciej i należycie doręczane adresatom.

Zwracać należy specjalną uwagę na doręczanie przesyłek rejestrowanych (kwot pieniężnych) z uwagi na odpowiedzialność, jaką wobec nadawcy ponosi przedsiębiorstwo państwowe „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“; z tego powodu należy nieznanych sobie adresatów dokładnie legitymować.

Listonosz wiejski powinien:

1) wychodząc na rejon mieć przesyłki poukładane, według trasy chodu tak, aby przesyłki mógł doręczać adresatom bez żadnej straty czasu,
2) dbać oto, ażeby zawsze posiadał odpowiedni zapas znaczków i druków płatnych i to w rodzajach na jakie jest największe zapotrzebowanie na danym rejonie;
3) propagować przy każdej sposobności usługi, jakie spełnia p. p. P.P.T.T.,
4) pamiętać o tym, że należycie doręczona przesyłka, czy doręczona kwota przekazowa jest najlepszą propagandą usług,
5) przestrzegać tajemnicy listowej t. j. nie wolno mu zaznajamiać się z treścią przesyłek ani też nikomu dawać ich do przeczytania, nie wolno informować kiedy, do kogo, od kogo, i w jakiej wysokości nadeszły pieniądze. Naruszenie tajemnicy listowej jest surowo karane,
6) wszystkie przesyłki winny być o ile możności tego samego dnia doręczone,
7) nie wolno mu przyjmować w związku ze służbą żadnych poczęstunków, ani też podarunków. Zdarza się bowiem często, że ci, którzy chcąc wydostać jakąś wiadomość od listonosza, wzgl. dokonać później na niego napadu, starają się upić listonosza, względnie oszołomić go alkoholem. Wyjątek w tym względzie stanowi wynagrodzenie przyjęte za wykonanie czynności, przewidzianych w § 123 ustęp 4 tomu I A 8,
8) zachować się na rejonie z godnością, aby nie przynieść ujmy p.p. P. P. T. T.,

9) dbać o swój wygląd zewnętrzny, aby nie chodził brudny, w ubraniu poszarpanym i t. p.

Po powrocie z rejonu wszystkie niedoręczone przesyłki, niezainkasowane należytości oraz wpłacone kwoty muszą być tego samego dnia bezwzględnie rozliczone w urzędzie lub w agencji.

Listonoszom wiejskim nie wolno zabierać do domu żadnych kwot, ani też przesyłek.

Listonosze wiejscy wybierają podczas chodu przesyłki ze skrzynek, znajdujących się na rejonie, w czasie przewidzianym w planie wybierania skrzynek, który znajduje się w urzędzie (agencji).

Skrzynki listowe mają być co pewien czas odczyszczane przez listonosza wiejskiego, który na ten cel otrzymuje odpowiednią ścierkę do czyszczenia skrzynek.

V

Przepisy ordynacji pocztowej tom II P. 3 oraz przepisy służbowe dla doręczycieli i listonoszów wiejskich tom I. A. 8 określają, jakie przesyłki doręczają i przyjmują listonosze wiejscy, względnie do jakiej wysokości doręczają i przyjmują kwoty pieniężne.

Regulamin służbowy względnie inne postanowienia ze względów bezpieczeństwa mogą ograniczyć wysokość kwoty, jaka przypada do doręczenia na jedną przesyłkę względnie ustalić najwyższą dopuszczalną kwotę, jaką listonosz wiejski może zabrać ze sobą.

Jeżeli by ze względu bezpieczeństwa okazała się konieczność ograniczenia wysokości kwoty przypadającej na jedną przesyłkę, względnie ogólnej sumy, jaką listonosz może zabrać ze sobą, może to uczynić z własnej inicjatywy kierownik jednostki eksploatacyjnej z tym jednak, że o wydanym zarządzeniu ma zaraz zawiadomić naczelnika obw. urzędu, a ten Dyrekcję Okręgu P. i T.

VI

Listonosze wiejscy mają dbać o całość i bezpieczeństwo powierzonego im mienia, winni zatem być dokładnie obznajomieni ze wszystkimi przepisami w sprawach bezpieczeństwa, w szczególności zaś z instrukcją o obchodzeniu się z bronią palną.

Winni również informować się o stanie bezpieczeństwa w okolicy i zawiadomiać o tym zaraz kierownika jednostki eksploatacyjnej.

Podczas obchodu rejonu winni zwracać uwagę na stan linij telefonicznych, a o wszelkich uszkodzeniach powiadamiać niezwłocznie kierownika jednostki eksploatacyjnej.

№ OOrg. 114 z dnia 11 kwietnia 1938 r.

70.

Zatrudnianie sprzątaczek.

1) Czynności związane z utrzymaniem porządku i czystości w pomieszczeniach pocztowych mogą być powierzane tylko osobom godnym zaufania (§ 80 przep. służb. III. B 3).

2) Umowy o prace ze sprzątaczkami (sprzątaczami) zawierają kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych we własnym imieniu tak, iż z umów tych nie powstaje żaden stosunek prawny między państwowym przedsiębiorstwem „Polska Poczta Telegraf i Telefon" a osobami, którym powierzono czyszczenie pomieszczeń i wagonów (§ 76 i 80 przep. służb. III. B. 3)

3) Umowy o których mowa w pkt. 2 należy zawierać na piśmie.

Używanie w umowach tych zwrotów jak np. „umowa zawarta między urzędem pocztowym w X a panem (panią) Y" lub też „urząd pocztowy w X powierza panu (pani) Y obowiązki" i t. p. tudzież zaopatrywanie umów odciskiem pieczęci urzędowej jest niedopuszczalne. Należy natomiast w umowach używać określeń jak np. „umowa o pracę zawarta między panem X a panem Y" lub „pan X powierza panu (pani) Y obowiązki" i t. p. (okólnik Min. P. i T. № AB. 760 z dnia 29. X. 1932 r. Dz. Urz. Min. P. i T. № 21 str. 467).

4) Wysokość wynagrodzenia ustalają kierownicy poszczególnych jednostek organizacyjnych przy czym mają obowiązek zważać by nie było ono wygórowane.

Wysokość ustalonego wynagrodzenia należy w umowie wyraźnie określić.

Wynagrodzenie oraz przypadającą na pracodawcę część opłat do Kasy Chorych oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy wypłacać z ryczałtu pomieszczeniowego.

Na pokwitowaniach odbioru wynagrodzenia lub w listach płac stanowiących dowód rozchodowy do notatnika pieniężnego należy potrącenia dokonywane z zasadniczego wynagrodzenia dokładnie wyszczególniać.

5) Sprzątaczkom (sprzątaczom) należy udzielać corocznie tygodniowego urlopu w myśl artykułu 465 Kodeksu Zobowiązań.

6) W charakterze sprzątaczek należy w pierwszym rzędzie zatrudniać wdowy po niższych pracownikach pocztowych.

Powyższe postanowienie nie może jednak spowodować przyjmowania na stanowiska uprzątaczek osób, które by nie nadawały się do wypełniania związanych z tym zajęć (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 4/38 poz. 54).

7) Zawieranie wspólnych umów o utrzymanie czystości w pomieszczeniach pocztowych i spełnianie jednocześnie posług prywatnych (sprzątanie w mieszkaniach naczelników urzędów) tudzież łączenie wypłacanych z tego tytułu wynagrodzeń jest niedopuszczalne.

O ile osoba spełniająca czynności sprzątaczki w urzędzie jest używana jednocześnie do posług prywatnych to może to mieć miejsce tylko na podstawie osobnej umowy i za osobnym słusznym wynagrodzeniem.

8) Zorganizowanie służby utrzymania porządku i czystości w lokalach urzędów oraz wagonach pocztowych tudzież wydawanie szczegółowych instrukcji w tym kierunku należy do obowiązków kierowników poszczególnych jednostek organizacyjnych.

Szczegółowe instrukcje o wykonywaniu i kontroli służby utrzymania porządku i czystości w budynkach i pomieszczeniach P.P.T. i T. winny być sporządzane w-g postanowień § 86 i 87 przep. służb. III. B. 3 i zatwierdzone przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

Z postanowieniami tych instrukcji winny być sprzątaczki szczegółowo zaznajomione.

Niezależnie od tego należy instrukcję o wykonywaniu i kontroli służby utrzymania porządku i czystości względnie wyciąg z niej umieścić w lokalu urzędu na miejscu widocznym i dostępnym dla sprzątaczek. (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 9/34 poz. 84).

№ AG. 2010 z dnia 20 kwietnia 1938 r.

OBWIESZCZENIA.

Sprostowanie.

W dzienniku Zarządzeń № 4 poz. 49 ust. 3 skreślić słowa „Przepisami Ruchu do ordynacji pocztowej (T. II. P. 7 Cz. II)“ a w miejsce ich wpisać „Opłatami i warunkami przesyłania paczek za granicę“.

Na str. 38, Lp. 70 skreślić zdanie zamieszczone w uwadze „Obecnie obowiązuje II. P. 7“. a w pisać „Obecnie obowiązują przepisy: Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę“.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOSI:
roczna 4 zł. 80 gr. | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**

[illegible]

OBWIESZCZENIA.

Sprostowanie.

[illegible]

[illegible] ZA PRZEDPŁATĄ [illegible]

KATOWICE [illegible] Nr 16.

[illegible]

Rocznie [illegible] zł [illegible] gr. — Półrocznie [illegible] zł. [illegible] gr. — Kwartalnie [illegible] zł. [illegible] gr.

[illegible]

[illegible]

[illegible]